

ficatioe hierusalē. i. ecclesie pphetat i q
sacrificiū iusticie fiat. **Q.** Sacrificiū ē tī
bi spūs ptrit. qd sacrificiū vt fiat tibi. o
dñe bēigne fac. syon. i. ecclesie i supza v-
nus precabā. s. ppheta, p seipso. ecce iā
ē hic typ⁹ ⁊ imago ecclesie. que figurat
p syon. p q precat hīc ppheta i sua vel
ecclesie psona dicēs. huic syon. i. spūali
syon. s. ecclie que aliquid speculat qd spe-
rat. bēigne fac. i. mitte filiū ⁊ dimitte pec-
cata. ⁊ hoc i bona volū. t. i. nō sibi tribuat
aliq merita. ⁊ edifi. mu. hieru. i. p p mū
hoiez destructi. id ē mūimēta imortali-
tatis nre que dabit i futuro. pstruāt i fi-
de. spe. ⁊ charitate. **Hec** sē bona merita
p que nob defendēt imortalitas in futu-
ro. que modo consumari precatur. Et:

Tūc acceptabis sacrificiū iusti-
cie: oblationes ⁊ holocausta tē
imponent super altare tuum
vitulos.

Tūc. s. cū edificati fuerit muri. s. i futu-
ro. accep. id ē acceptū tibi erit. sacri. iu-
sti. id ē laudis. i. mō offerē tibi sacrificiū
p iūitate cor ptritū ⁊ hūiliatū. s. tūc
soli⁹ laudis. qd ē sacrificiū iusticie. ⁊ tūc
acceptab oblatōes et holo. id ē scōs qui
erūt holocausta. ita vt diuin⁹ ignis eos
totos assuat. id ē seruor charitatis. ⁊ sic
leneēt holocaustū. vt fiāt spūales. vt ab-
sorbeat mors i victoria. et tūc iponēt an-
geli mēsores vitulos. i. nonos pplos i
nocētia. s. noue etati. colla libera a iugo
legis et peccati. sup al. t. i. celestē hierlm
Vel ita. et legif d pnti dico edificē mu-
ri hierusalē. ⁊ cū eccliaz pstruxeris. **Tūc**
ac. sa. iusti. i. iusticia erit tibi sacrificium
et tūc ac. obla. et holo. i. mīores scī. q p
oblatōes itelligūt. et pfecti qui p holo-
causta tibi offerēt. tūc ipo. s. sacerdotes
vitu. i. inocētes ⁊ adulos. sine iugo pec-
cati. su. al. t. i. fidē. Vel vituli sē predi-
catores qui orbē mugitib⁹ iplēt predicatō-
nis. qui a maiorib⁹ vt ab aplīs iponūt
sup altare ecclie. et ē. **Tūc** ipo. s. maiores

pzelatī. vitulos. i. predicatores. sup al.
.t. i. ecclesiā. **Vel** vituli sē. qui se deo of-
ferūt i sacrificiū. i. martyres. et ē ipo. se-
ipso vitu. su. al. t. i. seipso offerēt tibi
Vel ita vt accipiat sacrificiū iusticie pas-
sio filij. i. christi. obla. et holo. ad fideles
ptinēt. et ē. **Tūc** accep. sa. iusti. i. tibi erit
accepta passio christi. et accep. abl. ⁊ ho-
lo. i. fideles p tuo noie patietes tibi erit
grati. reliqua non mutantur.

Ps LI
In fine intellectus dauid cū
uenisset doeck hydume ⁊ nū-
ciaf et sauli: uenit dauid in do-
mum abymelech.

In finem itellect⁹. **Dauid**
cū venisset doeck hydu-
meus ⁊ nūciaflet sauli ve-
nit **Dauid** in domum ab-
ymelech. **Legitur** in libro
regum qd dauid fugiēs a
facie saul. venit in noben-
ciuitatem ad abymelech sacerdotem a
quo quesuit panes et gladium. cui de-
dit panes propositionis. et gladium go-
lie et recessit dauid ad achis regem geth-
Quando vero abymelech dedit dauid
gladium et panes. intererat doeck hydu-
meus potentissimus pastore saul. **Cum**
autem saul quadam die conquereretur
q nullus nunciaret sibi. vbi esset dauid
dixit dohec. **Vidi** filium esai in nobe a-
pud abymelech. qui pro eo dominus p-
suluit. et dedit ei cibaria. et gladium go-
lie. **Precepit** ergo saul emissarijs vt in-
terficerent abymelech et omnes sacerdo-
tes qui erant in nobe. **Illis** autem nolē-
tibus extendere manus in sacerdotes do-
mini. ait saul ad dohec. irruē in sacerdo-
tes. et irruit dohec. et trucidauit octua-
ginta quique viros vestitos ephod. **Vi-**
ros quoque qui erant in nobe. et mulie-
res ⁊ paruulos. et animalia occidit. so-
lus abyathar filius abymelech euasit. et
fugit ad dauid. **Hanc** historiam tangit
iste titulus. nec discrepat a veritate hi-

storie. nisi qz in libro regum legiſt Achy-
melech. cū huius psal. titulus hēat Aby-
melech. Hieronymus quoqz dicit in he-
breo eē Achymelech. Ita em dictus ē sa-
cerdos ille sed propter similitudinē lſaz
baz scz Beth et Capb que modico apice
differūt variat Abymelech. vel forſan ſic
ſupra in precedenti psal. tit. habet nō co-
rā Achis sed corā Abymelech mutato no-
mie vt nō res historie. psequaris sed my-
steriū. Ita et hic. Myſteriū ergo psequen-
tes pſus noīm inſp̄tationes. deinde my-
ſticas eorū dē ſignificationes attendam.
Abymelech ergo inſp̄tatur pſis mei re-
gnū et ſignificat iudeos. Domus Aby-
melech regnū eſt iudeoz qd pſi inſtituit.
Dobec motus hydumeus: terrenus ab
edom quo noīe vocatus ē Eſau. Saul pe-
titio et ſignificat mortē quā hō peccans
verbis et manibus appetijt. ſic pplus a
dño Saulē regē extorſit. Dauid manu
fortis vel deſiderabilis aspectu. Dobec
prodidit Dauid et ſacerdotes occidit nō
Dauid. Sic aries imolatus fuit p Yſaac
nō Yſaac vbi. i. in quo vtroqz facto effu-
ſo ſanguine reſurrectio Chriſti et vita ſi-
gnificata eſt. i. ſignificatū eſt qd Chriſtus
eſt ſm hōiem ſanguinē funderet et pate-
ret qd ſignificat arietis imolatio et ſacer-
dotū occiſio. tñ ſm deitātē impaſſibilis
et illeſus vīuebat qd ſignificat Dauid e-
uaſio. Dobec hydumeus. i. motus et ter-
renus ē genus maloz hōim. Terrenū qd
mouet nō pſeuerat in eternū. Dauid rex
cū edidit panes propoſitionis quos nō li-
cet edere niſi ſolis ſacerdotibus figura-
uit nō ſolū pſonā regis sed etiā ſacerdo-
tis. Eſt ergo Dauid Chriſtus et corpus
eius. hic aut mīxta ſunt terrenū regnū et
celeſte. i. boni qui ſunt regnū dei et mali
qui ſunt regnū diaboli. De his duobus
generibus hominū agit hic psal. et non
eſt hic oratio p malis sed prophetia qua
diciſt quid ſit eis futurū. Et eſt ſenſus tit.
Intellectus Dauid prophete mittēs nos
in finē. hic oſtēdiſt quē habuit de hoc qd
factū eſt cū veniſſet Dobec. i. motus hy-
dumeus. i. terrenus. i. genus maloz et
nunciāſſet Sauli quia prodidit Chriſtū

mortū. Quid venit Dauid. i. Chriſtus in
domū Abymelech. i. ad iudeos. i. qz tunc
pſitus eſt mortū Chriſtus cū venit ad re-
gnū pſis. i. regnū iudeoz quod pſi inſti-
tuit: et hoc in illa historia figuratū eſt.
Aliter. Dobec hydumeus aduerſarius
Dauid qui interpretatur motus. et terre-
nus ſignificat antichriſtū qui totū orbe
mouebit. qui veniet p ſigna et miracula
ante aduentum iudicij et auxiliū a Sau-
le. i. a diabolo petens. nunciabit Dauid
veniſſe in domum Abymelech. i. Chriſtū
veniſſe ad eccleſiam que eſt regnum dei
patris. Et eſt ſenſus. Intellectus Dauid
prophete tendens in finem. hic aperitur
habitus de hoc quod factum eſt cum ve-
niſſet Dobec hydumeus. i. antichriſtus
et annuſiaſſet Sauli. i. diabolo. venit
Dauid. i. Chriſtus in domū abymelech
. i. ad eccleſiam. et vtitur preterito pro
futuro. Intentione roborat fideles
tra antichriſtum et eius complices. Do-
cus. Quattuor ſunt partitiones. Pri-
ma ē inuectio in Dobec vt fideles robo-
ret. Secundo agit de celeri fine iniqui-
tatis. ibi. Propterea deſtru. Tercio pro deie-
ctione eius ponitur irriſio. ibi. Videbūt
Quarto dicit quomodo contra eum bo-
nus ſe habeat. ibi. Ego aut. Propheta
ergo inuectionem faciens contra Dobec
dicit. O tu Dobec.

Uro
glo-
ria
ris
i
mali-
tia:
qpo-
tens
es
in
iniq-
tate:

Qui potes in inf. qd mīmū eſt. quid glo-
ria? Q. i. bono gloriandū eſt qd magnū
ē. Que vero ſit iniquitas hec expoſit ſbōs

**Tota die iniusticiā cogitauit
lingua tua: licut nouacula acu-
ta fecisti dolum.**

Tota die. id ē sine intermissione. Ecce iniquitas. lingua tua cogitauit iniusticiā id est meditatio malī ē in lingua. in quo ostendit leuis mens. preceps dictio. qz non ante cogitat. qz loquat. Unde: salomon ait. In ore stultoꝝ est cor eoruꝝ. Iste talis si non potest facere. loquitur malū. Si et hoc nequit. saltē cogitat. vt qñ aliquid malī ab ē a manibus: a corde nō absit. Quid vero efficiat: sedit fecisti dolum sicut nouacula acuta. id est ita expedite. sicut nouacula. cito et facile radit. Vel sicut nouacula supfluos et inutiles pilos radit. ita mali factis capillos radit. id ē iutilia et supflua rapiūt scilicet mala desideria et bona pñtia. que sancti adēunt cuz ipsa vita. vt sint filij chore quibꝫ dicit. Nolite tiere eos qui oc. cor aīaz aut oc. nō pos. et ē. fecisti dolum sicut nouacula acuta. qz iutilia rapit. et aīaz purgat. Vel fecisti dolum sicut nouacula acuta que dū pmittit inouationē: icidit ita et ille dolofus. id ē atichristus suis pmittit beatitudinem. et occidit:

**Dilexisti maliciā sup benigni-
tatem: iniquitatē magis quā lo-
qui equitatē.**

Dilexisti maliciā. Quasi diceret non tñ fecisti. sed etiam dilexisti maliciā. non deserit malum qui diligit. super benignitatem. quia etsi benignitas quādoqz tāgit animum eius: refugit. et nota qd ait Dilexisti maliciā super benignitatem. Quasi vtrunqz ate te habes. sed hoc: id est maliciā eligis peruerse. et ita facis. Quasi leues aquam super oleum. et terras super celum. sed cum his. id est ad similitudinem horum cadis inferius. quia sicut ista suo pondere deorsum feruntur: sic tu benignitati preferēs maliciā. Iruis in profundum. Quia talē tū plūbi sup qd sedet iiquitas. vt zacharias ppheta ait: amplexaris. Dilexisti e-

tiam loqui iniquitatem magis qz loqui equitatem.

**Dilexisti oīa uerba precipitatio-
nis lingua dolosa.**

Dilexisti omnia. Quasi nec mala tegit verbis decoris. sed dilexisti omnia uerba precipitationis tue et alioruꝝ. Dilexisti dico tu qui es. lingua dolosa. id ē linguosus et dolofus. Vel sic Dilexisti omnia uerba precipitationis. et hec sūt uerba precipitationis scilicet lingua dolosa. id est dolosa uerba fallacie ministra. Aliud in corde gestantium. aliud in ore promentium.

**Propterea deus destruet te i fi-
nē et euellet te et emigrabit te d
tabernaculo tuo: et radicez tuā
d terra uiuentiū.**

Propterea deus. Secūda ps ubi agit de celeri fine iniqui. Quasi diceret. Hec dilexisti. Propterea deus destruet te i finē. et si nō mō. destruet hoc mō. qz pñs euellet te. id ē dignitatē tuā auferet. et p emigrabit te. id est faciet te transire d tabernaculo tuo. i. d hac vana glā i q ad tēp es. Vel d tab suo. Alia lra. et accipit tabernaculū pñtē ecclīaz ubi mō ē dohec hydume cū Danid cui isidias. i. palee cū granis fui cū filiis. q n māebūt i domo i efnuꝝ et hoc ē et emig. t. i. emigrare faciet te. de tab. s. i. d pñti ecclīa. ubi sē palee cū granis. Q. mō es i tabernaculo. s. pñ n manet i domo i efnu. Mō si q bōa facit pñ mercedē suā recipit. sequit. et radit. t. euellet d fra vi. i. beatitudie scōrum. Radix nra charitas ē. q radicati sum i fra viuentiū. d q radix h. i. voluntas eradica qz n ē alti fixa p charitatem. s. ē i arida petra et sterili. sup quā iactata semina aruerūt. qz n hēbāt hūorez. Ecce dohec. i. mō. vñ loquitur titulus. Hic ē enim puluis quē pñcit vñ a fa. ē. Vel radix mali ē cupiditas q n parit fructū in fra viuentiū. Vel spēaliē loquit de atichristo. cui radix sē mīstri ei qui cū eo nīl habebunt cum sanctis.

Videbunt iusti et timebunt: et super eum ridebunt et dicent: ecce homo qui non posuit deum adiutorem suum. Videbunt iusti. Tercia ps vbi pro deiectione eius a sanctis irrisio facta ostendit. Q. d. hec patienti mali sed non sine fructu pioz. quia videbunt modo iusti. i. vident nunc. quid malis euenturuz sit in fine. et timebunt. i. timebunt sibi ne et ipsi cadant. et in futuro super eum ride. i. irrisione dignum iudicabunt. hic vero flent. nunc enim ambulant ut Petrus ait intendentes ad propheticum sermonem quasi ad lucernam in nocte donec dies luceat. et lucifer oriat in cordibus nostris. i. christus appareat qui est lux nostra. Et ideo timendum est quia in nocte agitur tunc vero erit dies et ideo tunc risu. eum. quia non erit tunc locus correctionis et di. ec. ho. non deus. qui non potest de. ad. su. sed se deum fecit.

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum: et prevalu it in natiuitate sua. Sed speravit. Q. non speravit in deo sed in diuitijs. unde sequitur speravit in mul. di. su. non dicit habuit diuitias quia habet aliquis qui non amat et ardet auaricia qui non habet. et preua in na. su. quia nihil eo qui putat plus valere numerum quam deum. Vel d. antichristo specialiter agitur et preua. in na. sua quia plus omnibus alijs malis fideles decipiet.

Ego autem sicut olyua fructifera in domo dei: speravi in misericordia dei in eternum et in seculum seculi. Ego autem. Quarta ps vbi dicit quomodo contra eum bonus se habeat. Et nota quia huc usque fuit vituperatio illius partis. hic vero est laus contrarie partis. Ecce perfecta demonstratio. Q. d. Mali sperant in diuitijs. Ego autem dicit populus fidelis qui sunt in domo dei. i. in ecclesia si. oly. que hyeme et estate viret fructifera. de cuius germine Christus est. Populus dei est ista olyua de qua fracti

sunt superbi rami. i. iudei. et misertus est humilis oleaster de gentibus ego inquam qui sum olyua speravi in misericordia dei. Ille scilicet Dohec in diuitijs. misericordia dico duratura in eternum. Q. autem dixit in eternum repetit. et pro. i. in seculum se. ut repetendo confirmet quod fundatus est in amore regni celorum. Vel ita speravi in misericordia dei. non ad terrena adipiscenda sed ad ea que sunt in eter. et in se. se. i. eterna. Et

Confitebor tibi in seculum quia fecisti: et expectabo nomen tuum: quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Confitebor tibi. i. laudabo te in seculum. quia feci. predicta. scilicet quod sum olyua quod speravi in misericordia in eternum. et exp. non ero preproperus non. tu. i. re. nomis tui quod est Iesus scilicet quod tunc saluabor ideo expectabo nomen quoniam bonum est. Jocundum est nomen sed non nisi gustanti. amarum vero est seculum. dico bonum est. sed in conspectu sanctorum tuorum non in conspectu impii quod non gustant amando. **In fine intellectus dauid pro amalech vel pro melech. LI.**

In fine intellectus dauid pro Amalech vel pro Melech. In libro regum legitur quod dauid fugiens a facie saul abiit cum sexcentis viris ad Achis regem Geth. qui dedit ei civitatem Sycelech quam dauid absente Amalachyte inuaserunt et succenderunt. captivitas quoque duxerunt uxores eius et aliorum et filios et filias. quod cum accepisset dauid reuertens de exercitu regis Achys insecutus est eos atque percussit. reduxitque omnia que rapuerant hanc historiam tangit iste titulus. Amalachyte vero qui interpretantur populus lingens terram significant antichristum et suos terrena amantes: quia in fine mundi per viribus vastabant ecclesiam. Sed dauid. i. christus vere manu fortis eandem liberabit percussis Amalechytis. i. antichristo et suis. Et est sensus. Dic est intellectus dauid prophete dirigens nos in finem. i. in christum quem habet